

человѣкъ да земе Риссопъ, и като го на-
топи въ водж-тж, да поръеи шатъръ-тъ,
и всички-тъ съсѣды, и человекы-тъ кои-
то ся намѣрватъ тамъ, и оногизи който
ся е допрѣлъ до кость, или до убить че-
19 *ловѣкъ*, или до мъртъвъ, или до гробъ. И
чистый-тъ да поръеи нечистый-тъ въ тре-
тей-тъ день и въ седмый-тъ день: ^и ще
го очисти въ седмый-тъ день. Тогазы не-
ка испере дрехы-тъ си, и нека ся омые
20 съ водж, и вечеръ-тъ ще бжде чистъ. И
този който е нечистъ и не ся очисти, тя
душа да ся истрѣби отъ срѣдъ съборъ-
тъ; ^и понеже е осквернилъ святилище-то
Господне: той не е поръсенъ съ очисти-
21 телнж водж, нечистъ е. И това ще бжде
за тѣхъ вѣчно узаконение, че тойзи кой-
то е поръсенъ съ очистителнж-тж водж
ще испере дрехы-тъ си, и който ся допре
до очистителнж-тж водж ще бжде не-
22 чистъ до вечеръ. И ^и всичко до което ся
допре нечистый-тъ, ще бжде нечисто: и
^и тойзи който ся допре *до това нѣщо*, ще
бжде нечистъ до вечеръ.

ГЛАВА 20.

1 И ^адойдохъ Израилеви-тъ сынове, вси-
ко-то събрание, въ пустынж-тж Цинъ въ
первый-тъ мѣсець, и останжжх людѣ-тъ
въ Кадисъ; и ^бумрѣ тамъ Маріамъ, и по-
гребена бы тамъ.
2 И ^ввода нѣмаше за събрание-то; и ^гсъ-
бражх ся противъ Моисея, и противъ Аа-
3 рона. И ^дскарахъ ся людѣ-тъ съ Моисея,
та говоряхъ и думажъ: О да бѣхмы ум-
рѣли и ный ^екогато братія-та ни умрѣ-
4 хж прѣдъ Господомъ! И ^жзащо възведехте
събрание-то Господне въ тѣзи пустынжъ,
да умремъ въ нежъ ный и скотове-тъ ни?
5 И зацо ны възведохте изъ Египетъ, за
да ны доведете на това лошо мѣсто? *то-*
ва не е мѣсто за сѣяние, ни за смоквы,
ни за лозія, ни за нарове: нито вода има
да пиемъ.
6 И отидохъ Моисей и Ааронъ отъ лице-
то на събрание-то при двери-тъ на ски-
ниж-тж на събрание-то, и ^зпадижх на
лица-та си; и слава-та Господня имъ ^ися
7 яви. И говори Господъ Моисею и рече:
8 ^иЗемь жезлъ-тъ, и свыкай събрание-то, ты
и Ааронъ братъ ти, и прѣдъ очи-тъ имъ
речѣте на канарж-тж; и ще даде водж-
тж си: така ^кще имъ извадишъ водж изъ

канарж-тж; и ще напоишь събрание-то и
скотове-тъ имъ.
9 И зѣ Моисей жезлъ-тъ който бѣше
^лпрѣдъ Господа, както му заповѣда той;
10 И свыкахъ Моисей и Ааронъ събрание-то
прѣдъ канарж-тж; и рече имъ: ^мЧуйте
сега вы мятежници; да ви извадимъ ли
11 водж изъ тѣзи канаржъ? Тогазы дигнж
Моисей ржжж-тж си и удари съсъ жезлъ-
тъ си канарж-тж два пхти; и ^нпотече
много вода; и пи събрание-то, и скотове-
тъ имъ.
12 И рече Господъ Моисею и Аарону: По-
неже ^оне мя повѣрвахте, ^ада мя освяти-
те прѣдъ Израилеви-тъ сынове, за това
вы нѣма да въведете това събрание въ
13 земьж-тж, който имъ давамъ. ^пТая е
вода-та на ^рМеривж; защото Израилеви-
тъ сынове ся прѣпирахъ съ Господа, и
той ся освяти верѣдъ тѣхъ.
14 И ^спроводи Моисей посланници отъ Ка-
дисъ до Едомскый-тъ царь *да му кажежтъ*:
^тТака говори братъ ти Израиль: Ты зна-
ешь вечный-тъ трудъ, който ны намѣ-
15 ри. ^иКакъ слѣзохж отци-тъ ни въ Егип-
етъ, и ^кживѣхмы много врѣме въ Егип-
етъ; и ^дЕгиптяни-тъ озлобихъ насъ и
16 отцы-тъ ни: И ^енынъ извыкахмы къмъ
Господа, и Той чу гласъ-тъ ни, и ^жпро-
води одного ангела та ны изведе изъ Егип-
етъ; и ето смы въ Кадисъ, градъ въ
17 край-тъ на твои-тъ прѣдѣлы. ^зДа минемъ,
молиж, прѣзъ твоиж-тж земьж; нѣма да
минемъ прѣзъ нивя-та или прѣзъ лозія-
та, нито ще пиемъ водж отъ кладенцы-
тъ; но ще вървимъ прѣзъ царскый-тъ
пхтъ: нѣма да свърнемъ ни надесно, ни
налѣво, додъ прѣминемъ твои-тъ прѣдѣ-
18 лы. Но Едомъ му рече: Нѣма да минешъ
прѣзъ *земьж-тж* ни; за да не излѣзъ съ
19 ножъ на срещъ ти. А Израилеви-тъ сы-
нове му рекохъ: Ный ще минемъ прѣзъ
друмъ-тъ; и ако азъ и скотове-тъ ни пи-
емъ отъ водж-тж ти, ^ище ѣж платимъ; да
прѣминж само съ нозѣ-тъ си, и нищо
20 друго. А той рече: ^кНѣма да минешъ. И
излѣзе Едомъ противъ него съ много лю-
21 дѣ, и съсъ силиж ржжж. Така ^лне рачи
Едомъ да пуене Израиль да мине прѣзъ
прѣдѣлы-тъ му: и ^моттегли ся Израиль
отъ него.
22 И дигнжхъ ся Израилеви-тъ сынове,
всичко-то събрание ^нотъ Кадисъ, и ^одой-
дохъ при горж-тж Оръ.

р Псал. 51; 7.
с Лев. 14; 9.
т Ст. 13.
г Ст. 2; 13.
ф Лев. 15; 5.
—
а Гл. 33; 36.
б Исх. 15; 20. Гл. 26; 59.
в Исх. 17; 1.
г Гл. 16; 19; 42.
д Исх. 17; 2. Гл. 14; 2.
е Гл. 11; 1, 33. 14; 37. 16;

32, 35, 49.
ж Исх. 17; 3.
з Гл. 14; 5. 16; 4, 22, 45.
и Гл. 14; 10.
і Исх. 17; 5.
к Нем. 9; 15. Псал. 78; 15.
л Лев. 105; 41. 114; 8. Иса.
43; 20. 48; 21.
м Гл. 17; 10.
н Псал. 106; 33.
и Исх. 17; 6. Втор. 8; 15.
1 Кор. 10; 4.

о Гл. 27; 14. Втор. 1; 37. 3;
26. 32; 51.
п Лев. 10; 3. Іез. 20; 41. 36;
23. 38; 16. 1 Пет. 3; 15.
р Втор. 33; 8. Псал. 95; 8.
106; 32; и дрг.
* Караніе.
с Слж. 11; 16, 17.
т Втор. 2; 4, и дрг. 23; 7.
у Авд. 10, 12.
ф Быт. 46; 6. Дѣян. 7; 15.
ф Исх. 12; 40.

х Исх. 1; 11, и дрг. Втор.
26; 6. Дѣян. 7; 19.
и Исх. 2; 23. 3; 7.
ч Исх. 3; 2. 14; 19. 23; 20.
33; 2,
и Виж. Гл. 21; 22. Втор. 2; 27.
и Втор. 2; 6, 28.
в Слж. 11; 17.
и Втор. 2; 27, 29.
ь Втор. 2; 4, 5, 8. Слж. 11; 18.
н Гл. 33; 37.
ю Гл. 21; 4.